Należność pocztowa opłacona ryczałtem.

ROK V PAŹDZIERNIK 1930 r. № 10

TREŚĆ:

Warunki prenumeraty:

ZWYCZAJNEJ		DLA CZŁONKÓW ZW. ZAW. LEŚNIKÓW
Kwartalnie	Zł. 1.—	Bezpłatnie
Półrocznie	„ 1.80	
Rocznie	„ 3.50	

Ceny ogłoszeń:

Za tekstem		Na okładce	
1/1 strony	Zł. 100.—	1/1 strony	Zł. 150.—
1/2 „	„ 50.—	1/2 „	„ 80.—
1/4 „	„ 30.—	1/4 „	„ 45.—
1/8 „	„ 20.—	1/8 „	„ 30.—

Adres Redakcji i Administracji:

WARSZAWA, NOWY ŚWIAT Nr. 36. Telefon Nr. 230-75.

Konto czekowe w P. K. O. Nr. 737.

ŻYCIE LEŚNIKA

ORGAN ZWIĄZKU ZAWODOWEGO LEŚNIKÓW RZPLITEJ POLSKIEJ

POD REDAKCJĄ

Prof. inż. ADAMA SCHWARZA

Rok V **Warszawa, październik 1930 r.** **№ 10**

O POPRAWĘ BYTU.

Dnia 6-go ub. m. delegacja Centralnej Komisji Porozumiewawczej Związków Pracowników Państwowych w osobach pp. J. Stangreciaka, Z. Dudy i R. Batora została przyjęta przez p. wiceministra skarbu dr. Grodyńskiego.

Delegacja złożyła na ręce p. wiceministra memorjał, w którym związki zrzeszone w C. K. P. stwierdzając, iż rozbudowa życia gospodarczego Polski da się uskutecznić przedewszystkiem przez wzmożenie konsumcji krajowej, domagają się nastawienia w tym kierunku polityki budżetowej Państwa oraz w szczególności wydatnego podwyższenia płac urzędniczych, których wysokość wpływa bezpośrednio na płace w instytucjach samorządowych i wywiera przemożny wpływ na politykę płac w prywatnych zakładach pracy.

Stwierdzając katastrofalny stan materjalny pracowników państwowych oraz fatalne skutki, wynikające z dalszego utrzymywania tego stanu dla sprawnego działania machiny państwowej, związki zrzeszone w C. K. P. domagają się bezzwłocznego przyjścia pracownikom państwowym z pomocą materjalną. Ze względu na obecną sytuację finansowo-gospodarczą Państwa, C. K. P. wysuwa jedynie postulat natychmiastowego wypłacenia zaległego dodatku mieszkaniowego za r. 1928. Postulat ten związki zrzeszone traktują jako konieczność państwową, pierwszą przed wszystkiemi innemi potrzebami Państwa.

Delegacja zwróciła nadto uwagę p. wiceministra na palącą konieczność unormowania szeregu innych bolączek, z których na plan pierwszy wysuwa się obecnie sprawa podwyższenia zwrotów opłat szkolnych za dzieci pracowników państwowych, uczęszczających do szkół prywatnych, zniesienia t. zw. taksy administracyjnej w szkołach państwowych oraz rozszerzenia tych uprawnień na wszystkich kontraktowych pracowników państwowych.

Niezmiernej wagi jest pozatem sprawa opłat czynszowych za mieszkania służbowe. Wysokość tych opłat w postaci należnego pracowni-

kom dodatku mieszkaniowego ze względu na rozmiar i jakość tych mieszkań boleśnie przeważnie krzywdzi zainteresowanych, zwłaszcza, iż w związku z zajmowaniem tych mieszkań pracownicy ci są obowiązani do permanentnego jakgdyby urzędowania i z tego tytułu nie otrzymują żadnego ekwiwalentu.

Przychylne ustosunkowanie się do dwóch ostatnich spraw ze strony fachowych pp. ministrów, a mianowicie wyznań religijnych i oświecenia publicznego oraz robót publicznych winno przełamać nieuzasadnioną niechęć Ministerstwa Skarbu do sprawiedliwego ich unormowania.

W dalszym ciągu, delegacja ponowiła dezyderaty, zgłoszone na audjencji w maju b. r. m. in. w sprawie przyznania prawa do dodatku mieszkaniowego wszystkim pracownikom państwowym, przeklasyfikowania szeregu miejscowości do wyższych klas w zakresie tego dodatku na Śląsku oraz przyznania dodatków lokalnych dla Zagłębia Dąbrowskiego i podstołecznego, przyczem wyraziła żal, iż upłynął sezon letni, a dotychczas nie została rozstrzygnięta przychylnie sprawa przyznania stałego dodatku uzdrowiskowego w miejscowościach klimatycznych.

P. wiceminister Grodyński zobrazował sytuację finansową Państwa jako uniemożliwiającą w znacznym stopniu powiększenie wydatków osobowych oraz oświadczył, iż w ciągu tygodnia ustosunkuje się do zgłoszonych dezyderatów i udzieli na nie wyczerpującej odpowiedzi.

Z życia Związku Zawodowego Leśników Rzeczypospolitej Polskiej.

Z POSIEDZEŃ PREZYDJUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO.

Na 7-em posiedzeniu w dn. 1 października r. b. zapadły następujące uchwały:

Wniosek, nadesłany przez kol. T. Falkowskiego, dotyczący ustawowego unormowania spraw robotników leśnych w lasach państwowych, postanowiono przekazać do rozpatrzenia Dyrekcji Lasów Państwowych z prośbą o zwrot w razie niezużytkowania.

Wniosek kol. Adamowicza o wyjednanie podwyższenia o jeden, osiąganych dotychczas przez personel ochrony lasów stopni służbowych — postanowiono opracować i w formie memorjału złożyć w Ministerstwie Rolnictwa.

Projekt noweli do ustawy o zagospodarowaniu lasów, nie stano-

wiących własności państwa, nadesłany przez kol. Adamowicza, postanowiono wyzyskać przy opracowywaniu postulatów Związku, które będą złożone Min. Roln..

Wniosek o cofnięcie zarządzenia Min. Roln. o zniesieniu egzaminów lwowskich — uznano za nieaktualny wobec ukazania się rozporządzenia o egzaminach dla eksternów przy niższych państwowych szkołach dla leśniczych oraz przewidywania odpowiednich egzaminów przy województwach.

Przyjęto do wiadomości rezygnację kol. Klimkiewicza i Mołodyńskiego, ze stanowiska dokooptowanych członków Prezydjum.

Wobec podwyższenia przez Centralną Komisję Porozumiewawczą dotychczasowej, płaconej przez naszą organizację, składki członkowskiej o 50% i braku funduszów na taką podwyżkę w budżecie Zarz. Głównego, polecono delegatowi do C. K. P. dążyć do cofnięcia tej podwyżki.

Zlecono kol. skarbnikowi udzielić wyjaśnień na najbliższe posiedzenie w sprawie wniosku Oddz. Toruńskiego o wybudowanie domu Związkowego na Helu.

Uchwalono propagować Ligę Ochrony Przyrody w czasopismach Związkowych.

Po zapoznaniu się z projektami współpracy Związku z Polskiem Radjo, postanowiono uwzględnić w komunikatach giełdę drzewną, jak również porozumieć się z kol. redaktorem Lasu Polskiego w sprawie zamieszczania giełdy drzewnej w Lesie Polskim.

Przyjęto warunki zaproponowane przez Min. Roln. w związku z subwencją przyznaną na bezpłatny dodatek do „Ech Leśnych" p. t. „Niwa Leśna".

Wypłaty Kasy Pogrzebowej.

Dalsze wypłaty pośmiertnego uskutecznione po 21. VII r. b.

rodzinie po ś. p.	członku Oddziału	zmarłym dn.	w wieku lat	Zł	Razem dotychczas wypłacono
wg. wykazu ogłoszonego w Nr. 8 „Życia Leśnika"				23.500	
Antonim Walewskim	Bydgosk.		42	500	1-sza rata
Józefie Wójciku	Radomsk.		—	1.000	1.500
Andrzeju Orłowskim	Bydgosk.		—	1.000	2.000
Grzegorzu Szwedzie	Krzemien.	11.V r. b.	—	500	1.500
Fran. Sichniewiczu	„	17.V r. b.	—	500	1.500
Walentym Jasińskim*)	Sieradzk.	5.V r. b.	56	500	1-sza rata
Wincent. Wiśniewskim	Radomsk.	27.8 r. b.	67	1.000	1-sza rata
Ogółem do dn. 7 paźdz. r. b. wypłacono				28.500	

*) Ś. p. kol. W. Jasiński został zamordowany.

WYJAŚNIENIE.

Jak się dowiadujemy, ogłaszane przez Zarząd Kasy Pogrzebowej w Życiu Leśnika wypłaty zapomóg pośmiertnych robią na członkach wrażenie, że Kasa Pogrzebowa, nie stosując się do przepisów statutu, wypłaca ustalane własnowolnie sumy, zamiast ustalonych 2000 zł. Śpieszymy sprostować to błędne wrażenie. Kasa, wobec niedość regularnych wpłat ze strony członków, stale cierpi na brak kapitału zapasowego, co powoduje niemożność wypłacania natychmiast całej sumy 2000 zł. i konieczność regulowania jej ratami. Te właśnie raty są podawane w tabelkach Kasy. Brak gotówki obrotowej starał się usunąć Zjazd Delegatów uchwałą, wprowadzającą stałą miesięczną dwuzłotową składkę na rzecz Kasy, o czem wspomniałem w poprzednim numerze.

Dotąd jednakowoż składki te nie wpływają tak szybko, jak tego wymagają zobowiązania Kasy, co powoduje konieczność rozkładania wypłat zapomogi na raty z krzywdą dla rodzin zmarłych.

Zatem szybkość wykonywania zobowiązań Kasy leży w rękach samych członków Kasy Pogrzebowej.

Skarbnik Kasy: *S. Błonarowicz.*

NOWE WYDAWNICTWA ZWIĄZKU ZAWODOWEGO LEŚNIKÓW.

„Przepisy o państwowej służbie cywilnej”.

Nakładem Związku Zaw. Leśników, wyszła z pod prasy drukarskiej praca d-ra J. Kaflińskiego p. t. *„Przepisy o państwowej służbie cywilnej”.*

Autor, dr. Kafliński, stawiając sobie za cel zebranie niezbędnego materjału przygotowawczego do egzaminu dla kandydatów na stanowiska urzędnicze w służbie państwowej, całość ujął w formę niezwykle jasną i przystępną. Treść tej pracy jest następująca: Urzędnicy: obowiązki, prawa, zmiany w stosunku służbowym i rozwiązanie stosunku służbowego, odpowiedzialność służbowa; Funkcjonarjusze niżsi: obowiązki prawa; Funkcjonarjusze administracji lasów państwowych i wreszcie garść podstawowych pytań z zakresu przepisów o państwowej służbie cywilnej.

Tak przedstawiony materjał zapewnia nietylko opanowanie pragmatyki służbowej do potrzeb egzaminu, lecz każdemu pracownikowi pozwala zorjentować się w prawach i obowiązkach swoich, a tem samem daje możność skutecznej i racjonalnej ich obrony.

Z tych to względów w broszurę tę powinni zaopatrzyć się wszyscy,

bez wyjątku, pracownicy administracji lasów państwowych, zwłaszcza, że przystępna jej cena wynosi zaledwie 1 zł. 50 gr. za egzemplarz.

Nabyć można w siedzibie Związku Zaw. Leśników w Warszawie, Nowy Świat 36 oraz we wszystkich jego Oddziałach prowincjonalnych.

TABLICE SORTYMENTOWE.

Przy dokonywaniu szacowania drzewostanów na pniu na zrębach dla wniosków cięć i dla planów realizacji, pracownicy nadleśnictw zmuszeni są tracić wiele czasu i energji na funkcje brakarskie, celem ustalenia wiele i jakich dłużyc lub sortymentów można otrzymać z poszczególnego drzewa i zrębu. Jasna rzecz, że w zależności od indywidualnych zdolności brakarskich poszczególnych pracowników zależy większa lub mniejsza ścisłość takich obliczeń i wobec tego w niektórych wypadkach odchylenia sięgają do 50%, co niejednokrotnie stwarza dla Dyrekcji przykre niespodzianki w postaci znacznych niedociągnięć w ogólnej ilości pozyskanych materjałów.

Dotąd nie było odnośnych podręczników. Chcąc sprawę szacowania drzewostanów na pniu ujednostajnić, uprościć i udostępnić, przewodniczący Oddziału Wileńskiego Z. Z. L. kol. Marjan Hoppen, opierając się na naukowych obliczeniach i podstawach, opracował odnośne tablice pod nazwą „Tablice sortymentowe". Jako podstawę dla obliczeń w tych tablicach wzięto dane analizy strzały, przyjęte przed wojną światową przez administrację Lasów Państwowych w Rosji; wydajność drzew poszczególnych grubości wykazana jest w postaci szeregu kloców różnych wymiarów, dostosowanych do wymiarów główniejszych sortymentów, jakie mają obecnie popyt na rynku; dla orjentacji, do tablic są dołączone wymiary i cechy główniejszych sortymentów okrągłych i ciosanych oraz wymiary okrąglaków, z jakich otrzymują się poszczególne sortymenty ciosane; tablice ułożono dla 3 (dla dębu 4) kategorji wysokości dla sosny, świerku, dębu, brzozy i olszy z podaniem średnicy drzew na pniu z korą na wysokości piersi w odstępach co 2 cm., zaczynając od średnicy 9 cm. (dla dębu od 13 cm.). Oparte na danych wieloletnich badań analizy strzały i uwzględniające wymiary główniejszych sortymentów, „Tablice sortymentowe", rzecz jasna, winny dać ściślejsze, niż na oko, określone dane wydajności poszczególnego drzewa z najmniejszą stratą czasu i energji i niezależnie od brakarskich zdolności technika.

Cena tablic wraz z kosztami i opłaceniu przesyłki wynosi:

a) przy zamówieniu i opłaceniu zgóry (przekazem)

do 10 egz.	—	zł.	4,—	za 1 egz.
od 11 „ 20 „	—	„	3,75	„ „ „
„ 21 i wyżej	—	„	3,50	„ „ „

a) przy zamówieniu za zaliczeniem pocztowem dolicza się do ceny każdego egzemplarza na koszta przesyłki:

do 10 egz.	—	po	75	gr. do 1 egz.
od 11 „ 20 „	—	„	50	„ „ „ „
„ 21 i wyżej	—	„	25	„ „ „ „

Zamawiać należy w Oddziale Wileńskim Związku Zaw. Leśników Rzeczypospolitej Polskiej. (Wilno, Wielka 66).

DRUGI TOM „PRZEWODNIKA DLA LEŚNICZYCH".

„Przewodnik dla Leśniczych", tom drugi, o którego ukazaniu się na półkach księgarskich donosiliśmy, spotkał się z wielkiem zainteresowaniem i licznemi głosami prasy, które podkreślają aktualność i wartość tego wydawnictwa. Nie można sobie wyobrazić żadnej bibljoteki, któraby tego niezwykle pożytecznego dzieła nie posiadała. Każdy leśnik, który poważnie zapatruje się na własną pracę zawodową i dba o pogłębienie swych studjów, powinien to dzieło mieć zawsze pod ręką, jako pewnego rodzaju skorowidz, zawierający encyklopedyczne wiadomości z dziedziny lasu. „Przewodnik dla leśniczych" odda mu zawsze usługi.

Na treść drugiego tomu „Przewodnika" składają się: „Zoologja" w opracowaniu inż. J. J. Karpińskiego z 145 rysunkami, oraz „Ochrona lasu" w ujęciu W. A. Łuczkiewicza, ilustrowana 49 rysunkami. Każda część zawiera oddzielny katalog (skorowidz) alfabetyczny, w języku polskim i łacińskim, co ułatwia korzystanie z dzieła. Cena 10 zł. za egzemplarz uprzystępnia nabycie „Przewodnika" każdemu pracownikowi czy to lasów państwowych czy też prywatnych. W pokaźnej liczbie napływające zamówienia szybko wyczerpują nakład, dlatego też należy jak najprędzej zgłosić zamówienie na „Przewodnik" do Związku Zawodowego Leśników, Warszawa, ul. Nowy Świat 36.

LAS POLSKI.

„Las Polski", organ Związku Zawodowego Leśników Rzplitej Polskiej, pod redakcją prof. inż. Adama Schwarza, jak już o tem donosiliśmy, zaprowadził pewne zmiany w układzie pisma, wprowadzając kilka nowych, interesujących działów pod tytułami: „Z praktyki leśnej", „Kronika", „Przegląd bibljograficzny" i t. d. Rozrost i poważna rola pisma, które również zagranicą zdobyło sobie należny rozgłos, dają rękojmię, iż przedewszystkiem u nas w Polsce, gdzie gospodarka leśna skupia wielotysięczne rzesze leśników lasów prywatnych, funkcjonarjuszów lasów państwowych, jakoteż i fabrykantów, przemysłowców lub ziemian, pismo o tym zakresie fachowym trafi do przekonania szerokiego ogółu i zyska coraz więcej czytelników. Rozwój „Lasu Polskiego",—nie trzeba chyba dodawać,—leży przedewszystkiem w interesie każdego polskiego leśnika, gdyż służy mu pod względem obfitej wiedzy za źródło wiadomości, potrzebnych mu w pracy i jej doskonaleniu. Zachęcając do zaprenumerowania „Lasu Polskiego", redakcja apeluje równocześnie do Czytelników w sprawie wydatnego poparcia pisma, przez nadsyłanie jej artykułów z dziedziny ciekawych doświadczeń, spostrzeżeń, a nawet uwag krytycznych, wychodząc ze słusznego założenia, że tylko współpraca

i wzajemna pomoc zapewni przyszłość czasopisma, ku wzajemnemu zadowoleniu jego Czytelników.

Na treść 8 nr. (sierpniowego) „Lasu Polskiego" składają się następujące artykuły: „Z ekologji lasu", studjum Stanisława Somorowskiego na tle stosunków ekologicznych lasu Bielańskiego pod Warszawą; — „Sprzęg pił w traku pionowym" inż. J. Wolskiego, — „Wpływ ustroju agrarnego i stosunków politycznych na ustawodawstwo leśne", dalszy ciąg pracy Stefana Studniarskiego, — „Przegląd prasy", — „Przegląd bibljograficzny", — „Z praktyki leśnej", — „Kronika" i „Echa z zagranicy".

Nr. 9 (wrześniowy) „Lasu Polskiego" przynosi artykuły: „Osutka sosny i jej zwalczanie" (dr. P. Leszczenko), „Nieużytki w województwie lubelskiem (W. Szyszkowski), „Zmniejszanie się powierzchni leśnej w Polsce" (S. Ruśkiewicz), „Wpływ ustroju agrarnego i stosunków politycznych na ustawodawstwo leśne" (S. Studniarski), „Izby rolnicze — a leśnictwo" (Mr. . Głębowicz); „Przegląd bibljograficzny", „Kronika" i „Echa z zagranicy" uzupełniają ciekawy numer.

WAŻNE ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie projektu, przygotowanego przez Związek Zakładów Ubezpieczeń, Minister Pracy wydał nowe rozporządzenie o rejestracji, kontroli i udzielaniu świadczeń, z powodu braku pracy pozostającym bez pracy, pracownikom umysłowym z dn. 13 czerwca 1930 r. Rozporządzenie to zostało ogłoszone w Nr. 54 Dziennika Ustaw z dnia 1 sierpnia r. b. i wchodzi w życie z dniem 1 września r. b.

Omawiane Rozporządzenie zawiera 47 paragrafów, zgrupowanych w XV działach. Poszczególne działy zawierają przepisy dotyczące:

a) instytucyj rejestrujących,
b) sposobu rejestracji pozostających bez pracy,
c) zgłaszania roszczeń o zasiłki,
d) postępowania przy przyznawaniu zasiłków,
e) zaofiarowania odpowiedniego zajęcia,
f) kontroli pozostających bez pracy,
g) wypłaty zasiłków,
h) zawiadomienia o zmianach rodzinnych, miejsca zamieszkania i warunkach osobistych,
i) wstrzymania i wznowienia świadczeń,
j) zgłaszania roszczeń o zapomogę na podróż,
k) ubezpieczenia bezrobotnego na wypadek choroby,
l) utrzymywania w mocy uprawnień do świadczeń emerytalnych w czasie przerw w ubezpieczeniu.

Ze względu na niemożność szczegółowego streszczenia Rozporządzenia, ze względu na brak miejsca, pragniemy w niniejszym artykule zwrócić uwagę naszych czytelników na najważniejsze przepisy.

Do instytucyj, mających uprawnienia rejestrowania bezrobotnych, poza P. U. P. P., zostały zaliczone powiatowe Kasy Chorych oraz urzędy gminne, i kontrolują bezrobotnych w tych powiatach, gdzie niema P. U. P. P., a urzędy gminne są właściwemi instytucjami dla miejscowości odległych od siedziby P. U. P. P. jego ekspozytury, albo też siedziby pow. Kasy Chorych. Zmiana ta ma ogromne znaczenie dla tych bezrobotnych pracowników umysłowych, którzy byli rozsiani po całym terenie i dla uzyskania stempelka P. U. P. P. zmuszeni byli, nieraz, tracić bezprodukcyjnie dużo czasu i pieniędzy, których, zresztą, nie posiadali.

Pozostający bez pracy winien zgłosić roszczenia w ciągu 6 miesięcy od dnia utraty zajęcia. Prawo do świadczeń rozpoczyna się od pierwszego dnia tego miesiąca kalendarzowego, w którym uskuteczniono zgłoszenie. Roszczenie o świadczenie winno być zgłoszone do Zakładu za pośrednictwem Kasy Chorych, w miarę możności równocześnie z zarejestrowaniem się, jeżeli dana Kasa Chorych jest właściwą dla dokonania rejestracji.

Kasa Chorych obowiązana jest przyjąć każde, sporządzone na piśmie, choćby nie na formularzu, zgłoszenie o zasiłek, o ile bezrobotny przedstawi przy zgłoszeniu legitymację oraz zaświadczenie pracodawcy o zwolnieniu. Jeżeli pracodawca odmówi wydania zaświadczenia, Kasa Chorych wzywa go do wystawienia zaświadczenia w przeciągu 24 godzin, grożąc skutkami postanowień karnych art. 135 (kara pieniężna do 500 zł., względnie areszt do 3 tygodni).

Po przeprowadzeniu badań (§ 13, 18, 19), Kasa Chorych przesyła zgłoszone roszczenie w ciągu, najwyżej, dziesięciu dni, od daty zgłoszenia, do Zakładu. W wypadkach przekroczenia, Zakład zawiadamia Okręgowy Urząd Ubezpieczeń.

Zawarte, w dostarczonych Zakładowi zaświadczeniach pracodawcy, dane, dotyczące zgłoszenia do ubezpieczenia lub opłacenia składek, oraz co do wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego, stanowią dla Zakładu podstawę do przyznania i wymierzenia zasiłku. Zakład rozstrzyga co do zgłoszonego roszczenia i przesyła Kasie Chorych decyzję, stawiając do dyspozycji Kasy odpowiednie fundusze.

Kasa Chorych winna zawiadomić wówczas bezrobotnego o przyznaniu, względnie odmowie, oraz o terminie i miejscu wypłaty zasiłku.

Uzupełnienie świadczeń, w razie posiadanych uprawnień (dodatek rodzinny, na dzieci), następuje wówczas, o ile dokumenty, stwierdzające

uprawnienia do zakwestjonowanego zasiłku, zostaną złożone w Kasie Chorych w ciągu sześciu miesięcy od dnia doręczenia decyzji Zakładu.

W celu stwierdzenia dalszego pozostawania bez pracy, a tem samem wykazania prawa do otrzymywania świadczeń, winien bezrobotny zgłaszać się do właściwej instytucji rejestrującej w połowie i w końcu każdego miesiąca pozostawania bez pracy, przytem, jeżeli instytucją rejestrującą jest Kasa Chorych, termin zgłaszania się przy końcu miesiąca należy ustanawiać na dzień wypłaty zasiłku. Bezrobotny rejestrujący się, winien stwierdzić własnoręcznym podpisem, że przez cały ubiegły miesiąc pozostawał nieprzerwanie bez pracy. Każde uchybienie wyznaczonych terminów zgłaszania się winno być usprawiedliwione niezwłocznie po ustaleniu przeszkody.

Instytucje rejestrujące, uprawnione są do przeprowadzania kontroli bezrobotnego w celu stwierdzenia, czy podane daty i fakty odpowiadają istotnemu stanowi rzeczy. Kontrola ta może być przeprowadzana w miejscu zamieszkania lub w związku zawodowym. Gdy okres pozostawania bez pracy przedłuża się ponad trzy miesiące, instytucja rejestrująca jest uprawniona do nałożenia na bezrobotnego dodatkowego zgłaszania się do kontroli.

Instytucje rejestrujące obowiązane są zawiadamiać Zakład o znanych im okolicznościach powodujących wstrzymanie świadczeń, jak również pozostający bez pracy winien zawiadomić Zakład za pośrednictwem Kasy Chorych o każdej okoliczności, mającej znaczenie dla oceny praw do świadczeń; w szczególności 1) o otrzymaniu pracy, choćby krótkotrwałej, przez siebie samego lub przez którąkolwiek z osób zaliczonych w myśl art. 35 Rozporządzenia Prezydenta do jego rodziny, 2) o śmierci którejkolwiek osoby zaliczanej do rodziny, w myśl tegoż artykułu R. P.

Bezrobotny, który otrzymał zajęcie poza miejscem zamieszkania, winien zgłosić roszczenie o zapomogę na podróż za pośrednictwem Kasy Chorych nowego miejsca zamieszkania, dołączając zaświadczenie pracodawcy o objęciu zatrudnienia oraz rachunek kosztów przejazdu. W razie choroby ubezpieczonego, lub członka rodziny, właściwa Kasa Chorych obowiązana jest udzielać bezrobotnemu świadczeń, po zgłoszeniu roszczenia o zasiłek na wypadek braku pracy, a przed otrzymaniem przez Kasę decyzji Zakładu. Jeżeli dla jakichkolwiek powodów zasiłek na wypadek braku pracy bezrobotnemu nie będzie przyznany, Zakład obowiązany jest zwrócić Kasie koszty nieprawnie pobranej pomocy leczniczej, z tem, że posiada regres do ubezpieczonego.

Po wyczerpaniu okresu świadczeń z powodu braku pracy, bezrobotny winien zgłaszać się w dalszym ciągu do właściwego urzędu rejestracyjnego, stosownie do ogólnie obowiązujących przepisów, w celu zachowania praw do świadczeń emerytalnych Z. U. P. U.

Urząd rejestrujący wpisuje do karty ubezpieczeniowej datę rozpoczęcia i zakończenia czasu pozostawania bez pracy. W ciągu całego okresu pozostawania bez pracy, ubezpieczony winien przedstawić Zakładowi co sześć miesięcy zaświadczenie urzędu rejestrującego, stwierdzające niemożność znalezienia odpowiedniego zajęcia.

*

Zmiana przepisów o rejestracji i kontroli bezrobotnych pracowników umysłowych, ma doniosłe znaczenie, zwłaszcza wprowadzenie dwurazowego zgłaszania się w miesiącu zamiast dwurazowego w tygodniu. Odrębne przepisy dla pracowników umysłowych o rejestracji i kontroli, to tylko konsekwentne uzupełnienie odrębnego ustawodawstwa ochronnego i ubezpieczeniowego pracowników umysłowych. Ośmiokrotne meldowanie się pracownika umysłowego w P. U. P. P. było absurdalnym anarchonizmem, tolerowanym siłą, wyłącznie, konserwatywnych norm ogólnych, które obowiązywały zarówno robotników jak i pracowników umysłowych. Niewątpliwie, z uznaniem należy podkreślić ten fakt, że Ministerstwo Pracy, w zrozumieniu ciężkiego położenia bezrobotnych pracowników umysłowych, poszło po linji zaspokojenia postulatów Centralnej Organizacji.

Dziś dopiero zasiłek dla bezrobotnego pracownika nabiera właściwego znaczenia i odpowiada swemu przeznaczeniu. Po usunięciu biurokratycznych, drakońskich przepisów, bezrobotny pracownik rzeczywiście będzie mógł zasiłek zużytkować na cel właściwy, utrzymanie siebie i rodziny przy życiu, a nie na koszty lokomocji, a czas bezrobocia na starania w kierunku wynalezienia dla siebie odpowiedniego zajęcia, a nie na bezsensowne sterczenie w ogonku, liczącym setki osób. przed Państwowym Urzędem Pośrednictwa Pracy, który, niestety, w stosunku do pracowników umysłowych nie jest w stanie spełnić swego przeznaczenia, to jest dostarczyć pracy.

Życie organizacyjne.

WYKLUCZENIE Z C. K. P.

Na plenarnem posiedzeniu Centralnej Komisji Porozumiewawczej w dniu 3.IV b. r. uchwalono jednomyślnie „uznać postępowanie przedstawiciela Związku Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych p. Mozgały za działanie na szkodę ruchu zawodowego, przez złamanie zasady solidarności związkowej i wichrzenia przeciw idei I Kongresu Pracowników Państwowych, odbytego w dniu 8 grudnia 1929 r., do którego to

Kongresu uchwaliły przystąpić wszystkie organizacje zrzeszone w C. K. P., nie wyłączając Związku Niż. Funkcjonarjuszów Państw.". W dalszym ciągu powziętych uchwał postanowiono zawiesić Z. N. F. Państwowych w prawach członka C. K. P. oraz niezależnie od tego, w specjalnej uchwale, uznano metody, stosowane przez p. Mozgałę na terenie działania Zw. Pracowników Więziennych Rz. P., „za niedopuszczalne i karygodne, z punktu widzenia zaś interesów ogólnych ruchu zawodowego, za szkodliwe".

Uchwały te postanowiono jednomyślnie ogłosić we wszystkich pismach związków zrzeszonych w C. K. P.".

Sprawy leśników prywatnych.

ORZECZENIE W SPRAWIE UMÓW ZBIOROWYCH.

Główny Inspektor pracy przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej nadesłał pod adresem Związku następujące orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalającej warunki pracy i płacy straży leśnej na rok służbowy 1930/1931 na obszarze województw: warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego i białostockiego.

Na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisyj Rozjemczych do załatwiania zatargów pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 686), oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 5 lipca 1930 roku, Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza w składzie: Przewodniczącego Jana Gnoińskiego, Okręgowego Inspektora Pracy, jako przedstawiciela Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, inż. Klimkiewicza, jako przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Przewodniczącego Sądu Pracy, Zygmunta Topolewskiego, jako przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości, — na posiedzeniach, odbytych w dniach 22 — 27 lipca i 4, 5 i 6 sierpnia 1930 r. w Warszawie — po wysłuchaniu opinji przedstawicieli pracodawców i pracowników leśnych, orzekła: ustalić warunki pracy i płacy straży leśnej na obszarze województw: warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego i białostockiego na czas od 1.X.1931 r. jak następuje:

I. Zasady ogólne.

Art. 1.

Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców leśnych z wyjątkiem lasów państwowych, posiadających obszaru leśnego nie mniej niż 150 ha, z drugiej zaś strony — stałych fi-

zycznych pracowników leśnych, zatrudnionych jako straż leśna (gajowych, borowych, szlakowych i t. p.)

U w a g a: Inwalidzi oraz pobierający rentę, podlegają osobnej umowie.

Art. 2.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 października 1930 r. do dnia 30 września 1931 r.

Art. 3.

Rok służbowy pracowników, objętych niniejszem orzeczeniem, zaczyna się 1 października, a kończy 30 września roku następnego, przyczem obie strony obowiązuje co najmniej trzymiesięczny termin wypowiedzenia indywidualnych umów pracy.

Niewypowiedzenie we właściwym terminie (najpóźniej do dnia 1 lipca włącznie) umowy pracy, przedłuża ją nadal.

Uchylenie się od przyjęcia wypowiedzenia umowy, tejże nie przedłuża.

Art. 4.

Zatargi, wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a pracownikami oraz rozwiązania stosunku służbowego w ciągu roku, regulują Komisje Rozjemcze, bądź sądy państwowe — według kompetencji.

Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno: a) pracodawcom wstrzymywać świadczeń, b) pracownikom przerywać pracy.

U w a g a: W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia, pracodawca może wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem świadczenia, w razie jednak wygrania sporu przez pracownika, pracodawca winien wydać zaległe świadczenia z dodatkiem miesięcznym 2% od wstrzymanej należności.

Art. 5.

Orzeczenie niniejsze stanowi dla województw: warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego i białostockiego w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 65, poz. 394) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracowników mniej korzystne, niż warunki orzeczenia niniejszego, są nieważne i ulegną zastąpieniu przez warunki niniejsze.

Art. 6.

Pracownik otrzymuje od pracodawcy bezpłatnie książeczkę obrachunkową, zawierającą kontrolę wydawanych świadczeń i spis powierzonego mu inwentarza. Książeczka ta winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz pracownika. Poza tem pracodawca

wydaje bezpłatnie pracownikom straży leśnej jeden egzemplarz niniejszego orzeczenia na ręce, wybranego przez nich, przedstawiciela.

U w a g a: Książeczki obrachunkowe, złożone u pracodawcy, nie powinny być dłużej przetrzymywane, niż 10 dni.

II. Stosunek wzajemny.

Art. 7.

Pracodawców oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie pracownika i ścisłe przestrzeganie warunków umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac, przewidzianych umową.

Pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, a w pierwszym rzędzie wykrywanie kradzieży i meldowanie o nich swej zwierzchności, dążność do jak największej wydajności pracy i stosowania się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonywania obowiązków służbowych oraz przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych w obchodzie leśnym ich pieczy powierzonym.

Art. 8.

Pracownicy objęci niniejszem orzeczeniem nie mogą być używani przez pracodawców i ich zastępców, czy też przełożonych do posług osobistych, bądź też pracy, nie mającej związku z ich obowiązkami zawodowemi, z wyjątkiem specjalnych okoliczności.

Pracownicy straży leśnej, zajęci przy urządzaniu polowania, otrzymują dodatkowe wynagrodzenie.

III. Warunki wynagrodzenia.

Art. 9.

Pracownik straży leśnej otrzymuje wynagrodzenie gotówkowe oraz w naturze, które może być wydawane bądź w postaci roli i łąki, bądź w odpowiedniej ilości ziarna, a to zależnie od indywidualnej umowy. Deputat gruntowy, wydawany zamiast ordynarji i ziemi pod ziemniaki, wynosi zasadniczo 3,5 hektarów ziemi ornej klasy IV oraz, w razie niewydawania przez pracodawcę utrzymania dla krów na dworskiej oborze, ½ hektara łąki gruntowej lub 1 hektar łąki leśnej i pastwisko. O ile deputat gruntowy nie odpowiada IV klasie, ma zastosowanie wzrost lub zmniejszenie ilości ziemi ornej w następujący sposób: I klasy 2,25 hektara, II klasy 2,60 hektara, III klasy 3 hektary i V klasy 4 hektary.

Jeśli pracownik umówił się, że deputat otrzymywać będzie w ziarnach, wynosi on 15 kwintali zboża w stosunku rocznym, w czem: 3 kwintale pszenicy, 9 kwintali żyta oraz 3 jęczmienia, ponadto 60 kwintali gotowych ziemniaków lub 50 arów ziemi pod ziemniaki, kapustę

i ogrodowiznę na polach drenowanych lub niewymagających drenowania lub 60 arów na polach, wymagających drenowania; w majątkach, gdzie nie sieją pszenicy, wydaje się wzamian żyto w stosunku 1 kwintal pszenicy równy, 1,30 kwintala żyta.

Minimalne wynagrodzenie gotówkowe pracownika straży leśnej wynosi w stosunku rocznym:

1. w województwie warszawskiem — 180 zł.,
2. w województwie łódzkiem, kieleckiem i lubelskiem — 160 zł.,
3. w województwie białostockiem — 140 zł.

Jeśli pracownik otrzymuje część wynagrodzenia w naturaljach, część zaś w gruncie, rozrachunek winien nastąpić w zależności od klasy gruntu i rodzaju wydawanej ordynarji, przyjmując za podstawę, że 3 hektary ziemi IV klasy równają się 3 kwintalom pszenicy, 9 kwintalom żyta i 3 kwintalom jęczmienia.

Pracodawca daje pracownikowi bezpłatny przemiał w młynie przez siebie wskazanym lub wzamian przemiału może wydać 1,50 kwintala żyta, względnie równowartość gotówkową, w wypadku wydawania deputatu w gruncie.

Art. 10.

Niezależnie od wynagrodzenia, przewidzianego w artykułach poprzednich orzeczenia niniejszego, pracownik straży leśnej otrzyma:

a) na pięć lat — w miesiącu październiku płaszcz lub kożuch krótki,
b) na dwa lata — w miesiącu październiku mundur zimowy i takież spodnie, i
c) na jeden rok — w miesiącu kwietniu mundur letni, spodnie oraz buty i czapkę lub kapelusz.

U w a g a: Wymienione przedmioty umundurowania po czasie, na który zostały wydane, przechodzą na własność pracownika. Przedmioty, które w myśl powyższego nie przeszły na własność pracownika, w razie opuszczenia lub utraty posady, podlegają zwrotowi.

Art. 11.

Pracownik straży leśnej otrzyma w stosunku rocznym drzewa opałowego w szczapach lub kląglakach 24 m. przestrzenne miękkiego lub 18 m. przestrzennych twardego w miejscu zamieszkania, o ile pracownik nie posiada konia.

Opał wydaje się co najmniej na miesiąc zgóry.

Art. 12.

Pracownik straży leśnej ma prawo trzymania na dworskiej oborze dwie krowy z przychówkiem do 6 tygodni oraz w dowolnej ilości trzody chlewnej w granicach, istniejących przy mieszkaniu służbowem pomieszczenia.

Art. 13.

Pracownikowi, wzywanemu do sądu w charakterze świadka w sprawach pracodawcy lub delegowanemu w interesach tegoż pracodawcy, wypłacane będzie strawne; za całą dobę 3 zł., za pół dnia 1,50 zł.

IV. Mieszkanie.

Art. 14.

Mieszkanie pracownika straży leśnej składać się musi co najmniej z jednej izby z podłogą drewnianą i kuchni oraz komory.

Izby winny być wytrynkowane, ze szczelnemi drzwiami i oknami na zawiasach.

W oknach mają być całe szyby; w razie stłuczenia szyby, obowiązany jest pracownik wstawić nową w ciągu najdalej dwóch tygodni.

Wapno do bielenia dostarcza pracodawca dwa razy do roku w ogólnej ilości 15 kg. na mieszkanie.

Podłogi mają być położone, a piece doprowadzone do należytego porządku przed 1 listopada.

Mieszkania mają być ze szczelnym dachem; tam gdzie dachy są popsute, muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich.

W majątkach, gdzie zacieka woda do piwnicy i mieszkań pracowników, winny być poczynione zabezpieczenia w ciągu łata od wody napływowej.

Pracodawcy i pracownicy winni dbać, aby otoczenie mieszkań było higjeniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzien oraz zastąpienie zgniłych cembrzyn nowemi, lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia.

Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości, aniżeli 20 metrów od mieszkań służbowych. W pobliżu mieszkań znajdować się mają zasłonięte ustępy.

Pracodawcy winni dążyć do zakładania przy gajówkach ogródków owocowych, w szczególności przez dostarczanie drzewek i t. p.

Art. 15.

Pracownicy obowiązani są utrzymywać mieszkania w należytym porządku; trzymanie inwentarza w mieszkaniu, chociażby najkrótszy czas, jest stanowczo wzbronione.

Bez zgody pracodawcy nie wolno przyjmować sublokatorów.

Przy wprowadzeniu się pracownik melduje pracodawcy skład swej rodziny.

Art. 16.

Drobny remont mieszkania (gajówki) i budynków gospodarczych, nie wymagający sił fachowych, uskutecznia pracownik straży leśnej materjałami, dostarczonemi przez pracodawcę.

Art. 17.

Pracownicy straży leśnej, prowadzący gospodarstwo na przydzielonych im deputatach, gruntowym i łąkowym, muszą posiadać odpowiednich rozmiarów budynki na pomieszczenie zbiorów, dobytku i narzędzi.

Art. 18.

W nowobudujących się mieszkaniach dla straży leśnej, winny być obowiązkowo uwzględniane co najmniej dwie izby mieszkalne, kuchnia, komora i sień.

Art. 19.

Pracownicy, zajmujący mieszkania własne, otrzymują odszkodowanie za nieotrzymanie mieszkania od pracodawcy w wysokości 60 zł. rocznie.

V. Urlopy.

Art. 20.

Pracownik straży leśnej otrzymuje w ciągu roku 12 dni urlopu w dni świąteczne, bez potrącenia świadczeń.

Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą, względnie przełożonym, z wyjątkiem wyjazdów, spowodowanych pisemnem wezwaniem związków zawodowych, w tych bowiem wypadkach pracodawca winien jest zgodzić się na zaproponowany dzień urlopu, nie więcej jednak, jak dla 2 pracowników z nadleśnictwa.

Pracownik, na czas uzyskanego w myśl powyższego urlopu, winien na żądanie pracodawcy lub przełożonego dać pewnego zastępcę, którego opłaca pracodawca w wysokości 2.50 — 6.00 zł. dziennie według cen miejscowych.

VI. Ubezpieczenie i nauka dzieci.

Art. 21.

Do czasu wprowadzenia kas chorych, pracodawca opłaca w całości koszty szpitalne oraz koszty, związane z przyjazdem lekarza do chorego. We wszystkich innych wydatkach na lekarza, dentystę, akuszerkę, aptekę, pracownik uczestniczy w stosunku 10⁰/₀. Wszystko powyższe stosuje się do pracownika, jego żony oraz dzieci poniżej lat 15-tu. Do pozostałych członków rodziny pracownika stosuje się tylko wtedy, o ile stale pracują w majątku pracodawcy.

U w a g a: I. W razie sporu rozstrzyga Komisja Rozjemcza na podstawie dowodów i rachunków, przedstawionych przez pracodawcę. Jeżeli pracodawca dowodów pisemnych nie dostarczy, pracownik nie będzie zobowiązany do zapłacenia 10⁰/₀ kosztów.

U w a g a: II. Pracodawcy nie są obowiązani opłacać zabiegów technicznych dentystycznych.

Art. 22.

Pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego zwolnić pracownika straży leśnej li tylko z tytułu jego starości; może go jednak skutkiem starczej niezdolności do pracy przenieść do czasu ustawowego rozwiązania tej sprawy na emeryturę, która winna zapewniać emerytowanemu mieszkanie i świadczenia komornika.

Przepis ten dotyczy tylko tych pracowników, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub danego gospodarstwa leśnego 25 lat.

Art. 23.

Na wypadek śmierci pracownika, pozostała po nim rodzina otrzymuje na koszty pogrzebu 30 zł. i trumnę, zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny — równoważnik w gotówce, oraz pozostawia się, względnie wydaje się umundowanie, przewidziane w art. 10 p. c.

Art. 24.

Na wypadek śmierci żony pracownika, otrzyma on na koszty pogrzebu 25 zł., na wypadek śmierci dziecka 15 zł.

We wszystkich wypadkach powyższych otrzyma również trumnę, zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny równoważnik w gotówce.

Art. 25.

Do czasu wprowadzenia ubezpieczeń pogrzebowych na wypadek śmierci pracownika straży leśnej, żona lub dzieci zmarłego mają otrzymać przez pół roku połowę świadczeń w naturze i w gotówce, przewidzianych dla pracownika straży leśnej w niniejszej umowie.

W razie niedawania przez pracodawcę powyższych świadczeń w naturze, w całości lub częściowo, pracodawca winien wydać jednorazowo lub w dwu ratach kwartalnych ekwiwalent gotówkowy według cen miejscowych:

za ordynarję równoważnik 400 kg. żyta,

za utrzymanie krów równoważnik 375 kg. żyta,

za kartofle równoważnik 450 kg. żyta,

za mieszkanie równoważnik 225 kg. żyta,

za opał równoważnik 150 kg. żyta.

W tym wypadku rodzina zmarłego pracownika ma prawo mieszkać w gajówce przez czas jednego miesiąca od dnia śmierci pracownika.

Art. 26.

Pracodawcy opłacają początkową naukę dzieci pracowników straży leśnej tam, gdzie wymaga to osobnych opłat lub dopłat.

VII. Regulowanie zbiorów i zasiewów pomiędzy rodziną zmarłego pracownika a jego zastępcą.

Art. 27.

Nowy pracownik straży leśnej, obejmujący posadę po zmarłym, bądź ustępującym w ciągu roku, pracownik winien ułożyć się polubownie z rodziną zmarłego co do wszelkich sprzętów i zasiewów. Jeżeli do zgody nie dojdą, pracodawca reguluje tę sprawę w sposób następujący:

o ile śmierć gajowego nastąpiła w czasie między 1.X a 31.XII., rodzina zmarłego gajowego otrzymuje 4 kwintale żyta z hektara lub równoważnik w gotówce;

o ile śmierć nastąpiła w czasie między 1.I a 1.IV — po 6 kwintali żyta z hektaru lub równoważnik w gotówce;

o ile śmierć nastąpiła w czasie między 1.IV a 1.VII — po 9 kwintali żyta z hektara lub równoważnik w gotówce;

o ile śmierć nastąpiła między 1.VII a 1.X — zbiory całkowicie należą do rodziny zmarłego.

Wydane przez pracodawcę z tego tytułu świadczenia rodzinne zmarłego gajowego w całości potrąca się z rocznego uposażenia nowego gajowego, o ile nowy gajowy dokona sprzętów.

Działo się w Warszawie dnia 6 sierpnia 1930 r.

Przedstawiciel Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.
(—) *J. Gnoiński.*

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości.
(—) *Z. Topolewski.*

Przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa.
(—) *inż. A. Klimkiewicz.*

PORADY PRAWNE.

W SPRAWIE WYPŁATY EMERYTOM CZĘŚCI ZALEGŁEGO DODATKU MIESZKANIOWEGO ZA ROK 1928.

Emeryci państwowi, zatrudnieni w charakterze urzędników prowizorycznych i pracowników kontraktowych w urzędach i przedsiębiorstwach oraz monopolach państwowych otrzymali, z tychże instytucyj, na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 90), przysługującą im ⅓ część zaległego za rok 1928 dodatku mieszkaniowego. Izby skarbowe, wypłacające uposażenie emerytalne, wypłaciły tym emerytom równocześnie ⅓ część wspomnianego dodatku — jako emerytom państwowym.

W myśl artykułu 3 powołanej powyżej ustawy z dnia 26 lutego 1930 o wypłacie części zaległego dodatku mieszkaniowego za rok 1928, funkcjonarjusze państwowi w służbie czynnej i emeryci państwowi mogą pobierać tylko jeden dodatek, a w razie, gdyby przysługiwało im prawo do tego dodatku tak z tytułu służby czynnej w dniu 1 marca 1930 roku, jak również z tytułu pobierania zaopatrzenia emerytalnego — mają oni prawo wyboru.

Izby Skarbowe wypłaciły powyższy dodatek wskutek braku ewidencji emerytów, zatrudnionych w urzędach oraz przedsiębiorstwach i monopolach państwowych w charakterze urzędników prowizorycznych, względnie pracowników kontraktowych.

Celem zapobieżenia na przyszłość wypłacaniu tym emerytom zaległego dodatku dwukrotnie oraz celem uregulowania dokonanej podwójnej wypłaty tym samym osobom ⅓ części dodatku — Ministerstwo Skarbu poleciło wydać zarządzenie wszystkim podległym urzędom i przedsiębiorstwom państwowym, aby zawiadomiły właściwe Izby Skarbowe o zatrudnieniu w danym urzędzie emerytów państwowych, przyczem należałoby zaznaczyć, czy emerytom tym wypłacono i w jakiej wysokości powyższy zaległy dodatek mieszkaniowy, oraz od jakiego czasu emeryci ci są zatrudnieni.

Powyższe dotyczy również emerytów państwowych, zatrudnionych we władzach centralnych.

Wykazy emerytów zajętych we władzach i urzędach należy kierować do tych Izb Skarbowych, z których poszczególni emeryci otrzymują uposażenie emerytalne. (Okólnik z dn. 11 lipca 1930 r. L. DV 6529/5/30 r.).

ECHA Z ZAGRANICY.

MIĘDZYNARODOWY KONGRES PRACOWNIKÓW PUBLICZNYCH W GENEWIE.

W pierwszej połowie sierpnia b. r. odbył się w Genewie międzynarodowy kongres pracowników publicznych, w którego obradach po raz pierwszy wzięła udział Polska, reprezentowana przez Centralną Komisję Porozumiewawczą Związków Zawodowych Pracowników Państwowych w osobie prezesa dr. H. Raabego. Zgłoszenie przez C. K. P. akcesu do Międzynarodowej Federacji Pracowników Publicznych zostało przyjęte przez Kongres owacyjnie, co m. in. znalazło wyraz w nadwyraz serdecznem przemówieniu wygłoszonem przez przewodniczącego Kongresu.

Po przemówieniach powitalnych w imieniu kantonu Genewskiego, Ligi Narodów, Międzynarodowego Biura Pracy w osobie zasłużonego

działacza p. Boisnier oraz innych, Kongres wysłuchał sprawozdania sekretarza Federacji p. S. P. Moordhoffa (Haga).

Jednym z najważniejszych wyników prac Federacji jest doprowadzenie do zajęcia się sprawami pracowników publicznych przez Międzynarodowe Biuro Pracy. Wyraziło się to w przeprowadzeniu przez M. B. P. szeregu ankiet międzypaństwowych o warunkach bytu tych pracowników oraz zwołaniu 2 konferencyj, poświęconych rozpatrzeniu spraw, objętych ankietami.

Ostatnia Konferencja odbyła się w m-cu marcu r. b., przyczem z ramienia Polski stałym jej członkiem jest p. Z. Duda, sekretarz generalny C. K. P. i sekretarz — członek Zarządu Głównego Stowarzyszenia Urzędników Państwowych R. P.

W dalszym ciągu Kongres wysłuchał referatów o położeniu materjalnem pracowników publicznych w różnych państwach (dr. Völter z Berlina), o stosunku uposażeń pracowników samorządowych do państwowych (dr. Hahn — Czechosłowacja), o normach współpracy reprezentacji zawodowej pracowników publicznych z władzami państwowemi (Medori — Francja) i innych. Wygłoszone referaty, jak i przebieg Kongresu wskazują na wspólność bolączek pracowników publicznych wszystkich państw, uwidoczniają równocześnie, iż szereg problemów, jak np. kwestja organizacji współpracy z władzami państwowemi, została w wielu krajach pomyślnie rozwiązana.

Prezesem Federacji obrano D-ra A. Falkenberga (Niemcy), sekretarzem p. Laurent (Francja).

W skład komitetu wykonawczego wszedł z ramienia Polski dr. H. Raabe. Kongres odbywał się z udziałem licznych gości w ilości kilkuset oraz członków organizacyj z Francji, Niemiec, Holandji, Szwecji, Jugosławji, Czechosłowacji i t. d.

KRONIKA.

STUDJUM NAUKOWEJ ORGANIZACJI.

Instytut Naukowy Organizacji w Warszawie, Mokotowska 51 - 53, otworzył, z początkiem września, Studjum Naukowej Organizacji, które obok wykładów obejmuje także zajęcia sanitarne i ćwiczenia praktyczne; ponadto każdy słuchacz obowiązany jest do przeprowadznia samodzielnych studjów i badań na tematy, przyczem, przy wyborze tematów, bierze się pod uwagę zakres praktyki samych studjujących. Kurs trwać będzie 12 do 18 miesięcy, zależnie od postępu studjującego. Ilość godzin zajęć obowiązkowych wynosi 8 do 12 tygodniowo — przyczem zajęcia obowiązkowe w Instytucie odbywają się przeważnie w godzinach wieczorowych. Słuchaczom, którzy wykażą dostateczne postępy w studjach, będą wy-

dawane dyplomy z ukończenia Studjum. Wybitniejsze prace z zakresu teorji będą odznaczane i ogłaszane drukiem.

Program Studjum znajduje się do przejrzenia w Izbie.

KURS ZIMOWY W SZYCACH.

Wiejski Uniwersytet Orkanowy w Szycach, p. Modlnica, przyjmuje do 20 września b. r. zgłoszenia na zimowy kurs męski. Zgłaszający się muszą mieć ukończonych najmniej lat 18 i szkołę przynajmniej powszechną, przedłożyć swój życiorys, polecenie Powiatowego Związku Młodzieży Wiejskiej, zobowiązanie ojca do opłaty za kurs i zaliczkę zł. 20.

Bez otrzymania zawiadomienia o przyjęciu na kurs nie należy stanowczo przyjeżdżać. Bliższych informacji udziela dyrekcja listownie.

BUDOWA DOMU LEŚNIKÓW W WARSZAWIE.

We wrześniu 1928 roku zawiązał się Komitet Budowy Domu Leników w Warszawie, którego statut został zatwierdzony przez Komisarjat Rządu w Warszawie za nr. 885. W tymże czasie Komitet rozesłał do wszystkich Dyrekcji i Nadleśnictw lasów państwowych, pp. Komisarzy Ochrony Lasów, niektórych Zarządów lasów prywatnych oraz do Oddziałów Związku Zawodowego Leśników znaczki o wartości 250.000 złotych wraz z odezwą, uzasadniającą konieczność budowy „Domu Leśników''.

Do dnia 20 września 1930 roku wpłynęło do Komitetu ze sprzedaży znaków 44.229,19 złotych, a razem z ofiarami i odsetkami 47.978.19 złotych. Koszty druku i rozesłania znaczków wyniosły 4.269.77 złotych.

Komitet rozesłał wszystkim Dyrekcjom L. P. i Nadleśnictwom państwowym znaczków na sumę 600 złotych, do pp. Komisarzy Ochrony Lasów na sumę 150 zł. oraz do lasów prywatnych w rozmaitej kwocie — zależnie od powierzchni lasów (50 złotych na 1000 ha).

Gdyby akcja Komitetu została należycie poparta przez ogół Leśników, to już w pierwszym roku dysponowalibyśmy funduszem, umożliwiającym nam kupno odpowiedniego placu, zaciągnięcie pożyczki w wysokości 75% kosztów budowy, spłacalnej w ciągu 30 lat, oraz rozpoczęcie budowy domu.

Niestety jednak, jak z dotychczasowych wpłat wynika, udział w sprzedaży znaczków biorą zaledwie 2 Dyrekcje Lasów Państwowych (20%), 148 Nadleśnictw państwowych (36%), 32 Komisarzy Ochrony Lasów (20%), 5 Oddziałów Związku Zawodowego Leśników (24%) oraz 15 majątków prywatnych.

Szczególnie znikomy udział w sprzedaży biorą Zarządy lasów pry-

watnych, którym (do 551 majątków) rozesłano osobno w roku 1929 drugą edycję znaczków na kwotę 120.000 złotych.

Że istniała możliwość rozprzedania wszystkich znaczków dowodzi fakt, że niektóre Nadleśnictwa państwowe, a mianowicie: Białystok, Białobrzegi, Grajewo, Grodzisk, Klewań, Knyszyn, Regny i Śmidyń rozprzedały w ciągu kilku miesięcy całą partję znaczków i zażądały drugiej partji.

Musimy tutaj zaznaczyć, że cały szereg organizacyj zawodowych posiada w W-wie własne domy związkowe i ostatnio nawet Związek Służby Domowej wybudował sobie ze składek członkowskich dom kosztem 2 miljonów złotych.

Pomimo napotykanych trudności w zbieraniu funduszów na dom i zwracanych nam stale setek wysyłanych partji znaczków, stopniowo fundusze na budowę domu powiększają się i nie wątpimy, że rozpoczętą akcję doprowadzimy do końca, jednakże czas jej trwania zależy od poparcia jej przez ogół Leśników.

Obecnie następuje okres, w którym Leśnicy mogą rozprzedać większe ilości znaczków, zwracamy się więc z usilną prośbą do wszystkich WPP. Dyrektorów Lasów Państwowych, Nadleśniczych i Leśniczych, Komisarzy Ochrony Lasów, Zarządów lasów prywatnych, Zarządów organizacyj zawodowych i społecznych o poparcie akcji budowy „Domu Leśników" i zajęcie się rozprzedażą znaczków.

Wierzymy, że akcja ta znajdzie nareszcie zrozumienie i, że w czasie najbliższym umożliwi nam rozpoczęcie budowy domu.

Jednocześnie wyrażamy serdeczne podziękowanie wszystkim pp. Leśnikom, którzy dotychczas zajmowali się i zajmą się nadal rozprzedażą znaczków.

Wpłacone kwoty ze sprzedaży znaczków — w miarę wpływania — są stale publikowane w „Życiu Leśnika". Ponadto co roku ogłaszane będą we wszystkich pismach leśnych wykazy wpłaconych, w ciągu roku kalendarzowego, kwot na budowę „Domu Leśników".

Zapotrzebowanie na znaczki, jak również wszelką korespondencję prosimy kierować pod adresem Zarządu Komitetu: Warszawa, Niecała 12, konto P. K. O. nr. 65862.

Zarząd Komitetu budowy „Domu Leśników"
w Warszawie.

Zakł. Graf. „NASZA DRUKARNIA", Warszawa, Sienna 15.